

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-116/16-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić, mr. sc. Ivice Kujundžića, Lidije Vukičević i Senke Orlić-Zaninović, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta u povodu zahtjeva C. H. d.d. iz K. S., koje zastupaju opunomoćenici odvjetnici iz Odvjetničkog društva B., D. & partneri iz Z., na sjednici održanoj 25. travnja 2017.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-2135/2014 od 25. listopada 2016. usvojena je ustavna tužba podnositelja zahtjeva, ukinuto rješenje ovog suda poslovni broj: Usoz-193/12-6 od 28. ožujka 2014. kojim je bio odbačen zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta i predmet je vraćen ovom sudu na ponovno odlučivanje.

Podnositelj zahtjeva (ranije D. d.d.) podnio je 14. lipnja 2006. Ustavnom sudu Republike Hrvatske prijedlog za ocjenu zakonitosti Odluke o donošenju Prostornog plana Grada Kaštela (Službeni glasnik Grada Kaštela, broj 2/06.) u dijelu koji se odnosi na površinu eksploatacijskog polja „S.. J. – S.. K.“. Navodi kako ima koncesiju na temelju koje eksploatira rudnu sirovinu za proizvodnju cementa, a unatoč gospodarskoj djelatnosti koja zapošljava velik broj ljudi, lokalne su zajednice – gradovi S. i K. donijele prostorne planove kojima se bitno smanjuje površina predmetnog tupinoloma. Tako je Grad K. smanjio površinu eksploatacijskog polja za cca 31%, a Grad S. za cca 62%. Granice eksploatacijskog polja za eksploataciju sirovina za proizvodnju cementa na eksploatacijskom polju „S.. J.-S.. K.“ odgovaraju granicama koju su utvrdene pravomoćnim rješenjem nadležnog tijela broj: UP/I-04-217/1976 od 1. ožujka 1976. odnosno rješenjem broj: UP/I-04-452/1976 od 28. travnja 1976., a nisu izmijenjene ni rješenjem broj: UP/I-310-01/93-03/03 od 24. lipnja 1993. kada je eksploatacijsko polje dobilo današnje ime. Sadašnje stanje je potvrđeno i odobrenim glavnim rudarskim projektom eksploatacije sirovina pod brojem: UP/I-310-01/04-03/215 od 8. prosinca 2004. od Stručnog povjerenstva Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva. S tim u vezi dostavlja izvod iz glavnog rudarskog projekta na kojem u

zaglavljju sadržana i citirana potvrda. Nadalje je opisano stanje potvrđeno rješenjem Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva, KLASA: UP/I-310-1/05-03/169 od 14. rujna 2005. kojim je tužitelju dodijeljena rudarska koncesija za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju „S.. J.-S.. K.“ temeljem provjerenog rudarskog projekta, odnosno rješenjem KLASA: UP/I-310-01/05-03/205 od 25. listopada 2005. Napominje kako se predmetno eksploatacijsko polje i dalje prostire na području Grada K.. Odnosi na cjelokupnom eksploatacijskom polju regulirani su ugovorom o koncesiji između Republike Hrvatske i D. od 14. rujna 2005. Ističe kako je Republici Hrvatskoj stavljena u isključivu nadležnost briga o zaštiti i iskorištavanju rudnog blaga pod uvjetima i na način propisan Ustavom Republike Hrvatske i Zakonom o rudarstvu (Narodne novine, broj 190/03.). Tako je propisana isključiva nadležnost Republike Hrvatske da se brine o zaštiti i iskorištavanju rudnog blaga, kojim se smatraju i sirovine za proizvodnju cementa, a eksploatacija mineralnih sirovina dozvoljena je samo unutar eksploatacijskog polja koje određuje i odobrava Ministarstvo gospodarstva s tim da se podaci o odobrenom eksploatacijskom polju unose u katastar eksploatacijskih polja. Odredbe Zakona o rudarstvu su prisilne naravi i njima se isključuje nadležnost jedinice lokalne samouprave da utvrđuje granice eksploatacijskog polja. Stoga je Grad K. prekoračio svoje ovlasti jer bez suglasnosti i odobrenja Ministarstva gospodarstva nije mogao utvrditi eksploatacijsko polje u granicama koje su drukčije od onih koje su ranije utvrđene pravomoćnim rješenjima Ministarstva gospodarstva. Zaključuje kako je ulaganjem kapitala stekao pravo na eksploataciju sirovine na području cijelog eksploatacijskog polja „S..J. – S.. K.“, i to još 1976. godine u neprekinutom slijedu do danas, a osporenim Prostornim planom Grad K. je umanjio njegova prava. Uz to navedeni prostorni planovi doveli su u pitanje i obveze podnositelja zahtjeva kao koncesionara jer plaća koncesijsku naknadu, koji prihod pripada Republici Hrvatskoj, a smanjenjem eksploatacijskog polja, smanjit će se i državni proračunski prihod. U podnesku od 5. ožujka 2014. dostavljenom ovom sudu nakon promjene nadležnosti za ocjenu zakonitosti općih akata, navodi da osporava Odluku o donošenju Prostornog plana Grada Kaštela (Službeni glasnik Grada Kaštela, broj 2/06., 2/09. i 2/12.-dalje: Odluka). Ističe kako je jedini dioničar, odnosno vlasnik podnositelja društvo C. I. L. iz V. B. i S. I. te se poziva na pravnu stečevinu Europske unije i Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Ujedinjenog Kraljevstva, Velike Britanije i Sjeverne Irske o poticanju i zaštiti ulaganja (Narodne novine, Međunarodni ugovori, broj 2/97.), koji je stupio na snagu 16. travnja 1998. Nalazi nezakonitim slijedeće odredbe osporene odluke članka 7. točka 2.1. Građevine od važnosti za državu i županiju, točka 4. Proizvodne građevine; članka 18.; članka 24. točka 3.4. Površine za iskorištavanje mineralnih sirovina, posebno u pogledu ograničavanja i širenja eksploatacijske zone i onemogućavanja daljnjih iskopa; članka 44. točka 8.3. Zaštita i sanacija ugroženih dijelova okoliša, g) Prostor eksploatacijskog polja i s tim vezanih odredbi: članka 2. Eksploatacijsko polje E3., članka 30., članka 33. točka 2.1. Građevine od važnosti za državu, točka 4. Proizvodne građevine; članka 36. točka r) Izrada programa sanacije eksploatacijskog polja i pokretanja provedbe sanacije, članka 66. Sanacija eksploatacijskog polja s tekstualnim i grafičkim dijelom plana, koji je sastavni dio Odluke. Navodi kako se prema prostornom planu koji je vrijedio do usvajanja osporene odluke, kompletna površina eksploatacijskog polja nalazila izvan zona bilo kakve posebne namjene, čime je u ukupnu površinu eksploatacijskog polja bila uključena i zona eksploatacije unutar koje su se mogli planirati i izvoditi rudarski radovi eksploatacije, što je i konzumirano kroz koncesiju iz 2005. godine. Iz grafičkog prikaza eksploatacijskog polja razvidno je da je podnositelj prava prema prethodnom prostornom planu uživao puna koncesijska prava (rudarski radovi su planirani u punini eksploatacijskog polja), koja se temelje na koncesijskom ugovoru. Zaključuje kako se radi o stečenim pravima podnositelja zahtjeva nakon materijalno-pravomoćnog okončanja upravnih postupaka dodjele koncesije. Prostorni plan nije uvažio čak ni u tom trenutku dosegnute konture rudarskih radova čime je onemogućen ne samo projektom predviđen razvoj rudarskih radova, nego i sanacija zahvaćenog

područja. Podnositelju ne samo da se ne dopušta eksploatacija sukladno koncesijskim pravima, već ga se onemogućava u sanaciji prostora uslijed eksploatacije sukladno koncesijskim obvezama. Odluka nije uvažila i predvidjela izuzeće u odnosu na podnositelja i njegova koncesijska stečena prava pa smatra da je trebalo odrediti da će se novi plan primjenjivati na podnositelja, odnosno na prostor obuhvaćen njegovim koncesijskim pravom, tek nakon prestanka važenja koncesijskog prava bilo uslijed isteka roka koncesije ili prije zbog drugih načina prestanka koncesije. Zaključuje kako je jedinica lokalne samouprave donošenjem osporene odluke povrijedila materijalno-pravomoćno i stečeno koncesijsko pravo podnositelja, iako djelujući u sklopu svoje nadležnosti po članku 19. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 19/13. - pročišćeni tekst i 137/15. – ispravak, dalje: ZoLP(R)S) te je povrijedila odredbu članka 73. stavka 4. ZoLP(R)S-a prema kojoj opći akt ne može imati povratno djelovanje. Podnositelj zahtjeva doveden je u situaciju u kojoj ne može ostvarivati svoja puna stečena prava, iako je koncesijsko pravo stekao prije stupanja na snagu prostornog plana, koji posrednim putem na njega djeluje retroaktivno. Poziva se na odluku Upravnog suda Republike Hrvatske, broj Us-7540/2000 od 18. siječnja 2001. (donesenu u predmetu izmjene pravomoćnog rješenja o odobravanju eksploatacijskog polja) te smatra kako osporeni prostorni plan ne može i ne smije imati učinka na podnositeljeva stečena prava. Poziva se na odredbe članka 167. Zakona o rudarstvu (stečena prava) te navodi kako u konkretnom slučaju nije donesena odluka o oduzimanju koncesije niti je takva odluka dostavljena tijelu nadležnom za rudarstvo (Ministarstvu gospodarstva). Smatra kako je osporenim odlukom izravno povrijeđen bilateralni međunarodni ugovor između Hrvatske, Velike Britanije i Sjeverne Irske. Nadalje se poziva na odredbe članka 13., članka 6. i članka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09. - dalje: ZUP) odnosno načelo zaštite stečenih prava stranaka, načelo razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa i načelo zakonitosti. Nalazi i povrede Ustavom Republike Hrvatske zajamčenih prava (članka 49. stavka 4. i članka 50.) kao i pravne stečevine Europske unije. Predlaže Sudu da nakon savjetodavne rasprave utvrdi sve relevantne činjenice i ukine osporenu odluku.

Donositelj akta je izvijestio Sud kako je Odluka i dalje na pravnoj snazi pri čemu osporene odredbe nisu izmijenjene Odlukom o donošenju Izmjena i dopuna Odluke o donošenju Prostornog plana uređenja Grada Kaštela (Službeni glasnik, broj 2/09.), dok su dijelom izmijenjene Odlukom o donošenju Izmjena i dopuna Odluke o donošenju Prostornog plana uređenja Grada Kaštela (Službeni glasnik Grada Kaštela, broj 2/12.), vezano za članak 24. točka 3.4. Površine za iskorištavanje mineralnih sirovina; u kartografskom prikazu – Korištenje i namjena površina u mjerilu 1:25000, promijenjen je dio namjene površina oznake „E gospodarska namjena – površine za iskorištavanje mineralnih sirovina (eksploatacijsko polje)“ u namjenu površine „I gospodarska namjena, proizvodna namjena – izgrađeni dio“. Ističe kako je prilikom donošenja Odluke postupljeno sukladno Uredbi o javnoj raspravi u postupku donošenja prostornih planova (Narodne novine, broj 101/98.), a izvješće o javnoj raspravi bio je jedan od dokumenata koji je zatražilo i nadležno Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva. Dostavlja Sudu detaljno očitovanje Upravnog odjela za prostorno uređenje, gradnju i zaštitu okoliša Grada Kaštela koji se poziva na odgovarajuće odredbe Zakona o prostornom uređenju na temelju kojeg je Odluka donesena (Narodne novine, broj 30/94., 68/98., 61/00., 32/02. i 100/04. – dalje ZPU/94.) kao i odredbe Zakona o prostornom uređenju i gradnji (Narodne novine, broj 76/07., 38/09., 55/11., 90/11. i 50/12. – dalje: ZPUG) na temelju kojeg su donesene Izmjene i dopune Odluke te odredbe važećeg Zakona o prostornom uređenju (Narodne novine, broj 153/13. – dalje: ZPU/13.). Posebice ističe da je donošenje prostornih planova kao planskih dokumenata u nadležnosti jedinica lokalne samouprave, s tim da se prostorni planovi usvajaju po zakonom predviđenoj proceduri i o prijedlogu se provodi javna rasprava. U konkretnom slučaju javni uvid održan je u vremenu od 14. studenoga do 15. prosinca 2003., u izradi plana sudjelovala su javnopravna tijela, prije donošenja Odluke

pribavljena je suglasnost Ureda državne uprave u S.-d. ž. (KLASA: 350-02/05-01/00803 od 8. veljače 2006.) i mišljenje Županijskog zavoda za prostorno uređenje da je konačni prijedlog Prostornog plana uređenja Grada Kaštela izrađen u skladu s Prostornim planom uređenja S.-d. ž. (KLASA: 350-01/05-01/02 od 13. siječnja 2006.). Nadležno Ministarstvo (tada Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva) izdalo je suglasnost (KLASA: 350-02/05-04/219 od 28. ožujka 2006.) na konačni prijedlog Prostornog plana uređenja Grada Kaštela (suglasnosti dostavlja u privitku). Prije dobivanja posljednje navedene suglasnosti, Ministarstvo je zatražilo od Grada K. da dostavi određenu dokumentaciju: izvješće o javnoj raspravi; obveznu listu provjere PPUG o njegovoj usklađenosti s odredbama Uredbe o uređenju i zaštiti zaštićenog obalnog područja mora (Narodne novine, broj 128/04.) naročito u pogledu građevinskih područja naselja i građevinskih područja izdvojenih zona, koju izrađuje stručni izrađivač planova, a ovjera Zavod za prostorno uređenje S.-d. ž.; suglasnost Ureda državne uprave u županiji po prethodno pribavljenom mišljenju Zavoda za prostorno uređenje S.-d. ž.; mišljenje Ministarstva poljoprivrede i šumarstva na konačni prijedlog plana; i prethodnu suglasnost nadležnog Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture. Nakon toga nadležno je Ministarstvo dalo suglasnost na konačni prijedlog plana. Zaključuje kako je posredno davanjem suglasnosti nadležnog Ministarstva, s namjenom prostora suglasna i Vlada Republike Hrvatske te ne stoji navodi kako se bez suglasnosti i odobrenja Ministarstva gospodarstva nije moglo u planskoj dokumentaciji utvrditi eksploatacijsko polje u granicama koje su drukčije od onih koje su ranije utvrđene pravomoćnim rješenjem Ministarstva gospodarstva. Da je ta suglasnost bila potrebna, nadležno Ministarstvo bi zatražilo od Grada K. da dostavi i tu suglasnost. Smatra kako je prostorno planiranje nadređeno svim aktivnostima u prostoru tako da se svaki zahvat u prostoru mora odvijati u skladu s odredbama važećih dokumenata prostornog uređenja. Navodi kako je uvidom u kartografske prikaze prostornog plana iz 2006. godine na području eksploatacijskog polja utvrđena slijedeća namjena površina: E gospodarska namjena – površine za iskorištavanje mineralnih sirovina (eksploatacijsko polje) E, parkovno i pejzažno zelenilo, željeznička pruga – magistralna glavna. Uvidom u Izmjene i dopune Odluke iz 2012. godine proizlazi slijedeće: E gospodarska namjena – površine za iskorištavanje mineralnih sirovina (eksploatacijsko polje) E, parkovno i pejzažno zelenilo, I gospodarska namjena – proizvodna namjena I – izgrađeni dio, IS željeznička pruga – magistralna glavna, planirana. Ističe kako je razvidno da su na području eksploatacijskog polja za eksploataciju sirovina za proizvodnju cementa „S. J. – S. K.“ unutar granica utvrđenih pravomoćnim rješenjem iz 1976. godine u smislu prostornog planiranja definirane, osim E gospodarske namjene, površine za iskorištavanje mineralnih sirovina i druge namjene kao što je željeznička pruga, I gospodarska namjena proizvodna, parkovno i pejzažno zelenilo. Citirane namjene površina unutar granica eksploatacijskog polja u novim prostornim obuhvatima, različitih namjena, ne znače da se već utvrđene granice eksploatacijskog polja suspendiraju, nego su novi prostorni uvjeti planirani za buduće zahvate u prostoru. Koncesija za izvođenje rudarskih radova pri eksploataciji mineralnih sirovina unutar eksploatacijskog polja omogućuje se za najviše 40 godina sukladno članku 43. Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj 190/03.). Dakle, prostorni planovi sa svojom utvrđenom namjenom površina se zapravo i donose da bi se određeni prostor planirao za buduće vrijeme, a sukladno članku 42. Zakona o rudarstvu, zahtjevu za dodjelu rudarske koncesije potrebno je priložiti i odobrenje za eksploatacijsko polje, rudarski projekt i lokacijsku dozvolu. Iz odredbi ZPU/13. proizlazi da se svaki zahvat u prostoru provodi u skladu s prostornim planom, odnosno u skladu s aktom za provedbu prostornog plana, a akt kojim se provodi eksploatacijsko polje, građenje rudarskih objekata i postrojenja koja su u funkciji izvođenja rudarskih radova je upravo lokacijska odnosno građevinska dozvola. Da bi se izdala lokacijska dozvola za takav zahvat u prostoru potrebno je da su u prostornom planu definirane i razgraničene planirane namjene površina. Kako se u društvu i gospodarstvu događaju dinamički procesi koji determiniraju određene promjene u

prostoru, nastaju i promjene u dosadašnjem korištenju prostornih resursa kroz dokumente prostornih uređenja. Zaključuje kako je osporena odluka donesena u zakonom propisanom postupku uz sva propisana mišljenja i suglasnosti, nakon provedene javne rasprave pa smatra da donositelj akta Odlukom nije prekoračio svoje ovlasti.

Zahtjev nije osnovan.

Sukladno odredbi članka 19. stavka 1. alineje 2. ZoLP(R)S-a općine i gradovi u svom samoupravnom djelokrugu obavljaju poslove od lokalnog značaja kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, a koji nisu Ustavom ili zakonom dodijeljeni državnim tijelima i to osobito poslove koji se odnose na prostorno i urbanističko planiranje. Slijedom izloženog neosnovan je prigovor kako predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave nije nadležno regulirati predmetnu materiju.

Ostalim prigovorima podnositelj u bitnome smatra kako pravomoćni pojedinačni akt kojim je stekao pravo sukladno ranijoj prostornoplanskoj dokumentaciji, ograničava jedinicu lokalne samouprave u daljnjem prostornom planiranju, odnosno podnositelj navodi da smanjenje eksploatacijskog polja novim prostornim planom izravno utječe na mogućnost eksploatacije mineralnih sirovina koja mu je priznata pravomoćnim pojedinačnim aktom, jer sada može koristiti priznato pravo u manjem opsegu.

Međutim, postojanje pravomoćnog pojedinačnog akta kojim su stečena određena prava, prema ocjeni ovog Suda ne sprječava jedinicu lokalne samouprave da u svojem samoupravnom djelokrugu i u propisanom postupku, regulira materiju prostornog planiranja na što je ovlaštena naprijed navedenom izričitom zakonskom odredbom. Na potrebu izmjene regulacije prostornog planiranja mogu utjecati izmijenjene objektivne okolnosti zbog kojih određena pitanja u javnom interesu zaštite prostora, očuvanja kakvoće okoliša i prirode i s tim u vezi određivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti, sada treba regulirati drukčije nego što je to bilo ranije.

Prostorno planiranje kao interdisciplinarna djelatnost je institucionalni i tehnički oblik za upravljanje prostornom dimenzijom održivosti, kojom se na temelju procjene razvojnih mogućnosti u okviru zadržavanja osobnosti prostora, zahtjeva zaštite prostora, te očuvanja kakvoće okoliša i prirode, određuje namjena prostora/površina, uvjeti za razvoj djelatnosti i infrastrukture te njihov razmještaj u prostoru, uvjeti za urbanu preobrazbu i urbanu sanaciju izgrađenih područja te uvjeti za ostvarivanje planiranih zahvata u prostoru (članak 2. stavak 1. točka 24. ZPUG-a odnosno članak 3. stavak 1. točka 25. ZPU/13.). Zato u postupku donošenja prostornog plana sudjeluju različita nadležna tijela, koja su prema očitovanju donositelja Odluke, u konkretnom slučaju i bila uključena u proces donošenja Odluke.

Osnovano podnositelj zahtjeva navodi kako sukladno odredbi članka 73. stavka 4. ZoLP(R)S opći akt ne može imati povratno djelovanje. Međutim, Odlukom nije propisano njezino povratno djelovanje, odnosno nije propisana primjena Odluke prije njezinog stupanja na snagu. Činjenica što stupanje na snagu Odluke kao općeg akta utječe i na određena pojedinačna stečena prava ne znači da se Odluka primjenjuje retroaktivno, jer se zatečene pravne situacije reguliraju ubuduće odnosno od stupanja na snagu Odluke.

U odnosu na primjenu Zakona o rudarstvu i sudjelovanje javnopravnog tijela nadležnog za primjenu tog zakona, Sud prihvaća navod donositelja općeg akta kako se svaki zahvat u prostoru provodi u skladu s prostornoplanskom dokumentacijom te je za primjenu Zakona o rudarstvu i ishođenja dozvola potrebnih za eksploataciju mineralnih sirovina, nužno prije svega da je eksploatacijsko područje mjerodavnim prostornim planom određeno kao takvo. Naime, odredbom članka 42. stavka 1. točke 3. Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj 27/91., 26/93., 92/94., 35/95. – pročišćeni tekst, 114/01. i 190/03. – pročišćeni tekst) bilo je propisano kako je zahtjevu za dodjelu rudarske koncesije potrebno priložiti lokacijsku dozvolu, koja se na temelju odredbe članka 34. stavka 2. ZPU/94. izdavala u skladu s dokumentima prostornog uređenja. I prema odredbi članka 45. stavak 5. Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj 75/09., 49/11. i 56/13.)

eksploatacijsko polje mineralnih sirovina određivalo se sukladno lokacijskoj dozvoli, a na temelju odredbe članka 23. stavka 1. važećeg Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj 56/13. i 14/14.) odluka o provođenju javnog nadmetanja za odabir najpovoljnijeg ponuditelja za istraživanje mineralnih sirovina radi davanja koncesije za eksploataciju može se donijeti za prostore koji su dokumentima prostornog uređenja planirani za izvođenje rudarskih radova.

Članak 167. posljednje navedenog Zakona o rudarstvu na koji se poziva podnositelj, je prijelazna odredba koja regulira stečena prava tako da propisuje mogućnost da na područjima na kojima je temeljem zakona ili podzakonskih propisa zabranjena eksploatacija (npr. izmjena prostornih planova, zaštićeni obalni pojas, proširenje granica zakonom zaštićenog područja i dr.), a za područja na kojima je rudarski gospodarski subjekt već dobio koncesiju, rudarsku koncesiju ili odobrenje za izvođenje rudarskih radova po prijašnjem propisu prije određivanja zabrane, taj rudarski gospodarski subjekt ima pravo nastaviti s eksploatacijom ako Republika Hrvatska i/ili jedinice lokalne/regionalne samouprave ne donesu odluku o oduzimanju koncesije i tu odluku dostave tijelu nadležnom za rudarstvo. Dakle, pojedinačne zatečene pravne situacije na koje utječu izmjene i dopune prostornog plana moguće je riješiti primjenom navedene odredbe i ona nije pravno relevantna za ocjenu zakonitosti općeg akta. Osim toga, Zakonom je upravo predviđena mogućnost da izmjena i dopuna prostornog plana utječe na stečeno pravo.

Pozivanje podnositelja zahtjeva na stajališta Upravnog suda Republike Hrvatske izražena u odluci Us-7540/00 od 18. siječnja 2001. nisu relevantna za ovaj upravni spor u kojem se ocjenjuje zakonitost Odluke u objektivnom smislu, dok se u tom predmetu radilo o ocjeni zakonitosti konkretnog pojedinačnog akta.

Načela upravnog postupka koja podnositelj navodi u konkretnom slučaju nisu od utjecaja na ocjenu zakonitosti općeg akta pri čemu Sud, vezano na prigovore podnositelja zahtjeva, ukazuje da načelo zaštite stečenih prava stranaka propisano odredbom članka 13. ZUP-a propisuje mogućnost intervencije u stečena prava stranaka pod zakonom propisanim uvjetima.

Suglasnost općeg akta s Ustavom Republike Hrvatske i međunarodnim ugovorom ovaj Sud nije nadležan ocijeniti jer sukladno odredbi članka 86. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., dalje: ZUS) ocjenjuje je li opći akt sukladan sa zakonom i statutom javnopravnog tijela. U odnosu na prigovor načelne naravi o povredi pravne stečevine Europske unije, Sud u konkretnom slučaju ne nalazi da bi Odluka bila protivna pravnoj stečevini Europske unije.

U konkretnom slučaju Sud nije našao potrebnim održati savjetodavnu raspravu u smislu odredbe članka 86. stavka 2. ZUS-a jer se ne radi o stvari u kojoj bi takva rasprava bila potrebna.

Slijedom izloženog, Sud je odgovarajućom primjenom članka 57. stavka 1. ZUS-a zahtjev kao neosnovan odbio.

U Zagrebu 25. travnja 2017.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.